

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

nr. 20.947 van 19 december 2008  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn en afkomstig te zijn van de republiek Dagestan, op 25 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. NIEUWDORP, die loco advocaat B. CLAES verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Het feitenrelaas

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

*“U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit het dorp Solnetschnoye (district Khassavyurt, republiek Dagestan), te zijn. U bent niet politiek actief en zou geen banden hebben met rebellengroeperingen. U zou sinds 2005 zeer religieus zijn geworden en dagelijks de grote moskee van uw dorp hebben bezocht. Op 15 december 2007 zou de Dagestaanse FSB (veiligheidsdienst) een huiszoeking hebben uitgevoerd waarbij de agenten springstoffen in uw kachel*

verstopten. U zou vervolgens zijn gearresteerd en beschuldigd van het bezitten van springstoffen. U zou tot 15 februari 2008 in de gevangenis van Khassavyurt zijn opgesloten en zwaar zijn mishandeld. Men zou u hebben gedwongen documenten te ondertekenen waarvan u de inhoud niet kent. U meent te zijn gevisieerd door de autoriteiten omwille van uw religieuze engagement. Uw vader zou u eenmaal in de gevangenis hebben opgezocht en u hebben gemeld dat hij een voorstel had gekregen smeergeld te betalen voor uw vrijlating. Op 15 februari 2008 zou er een rechtszitting hebben plaatsgevonden waarbij u werd veroordeeld tot twee jaar voorwaardelijk. Na de rechtszitting zou u zijn vrijgelaten. U zou door uw vader naar een ziekenhuis in Novolak zijn gebracht, waar u pijnstillers kreeg en werd verzorgd. Nog diezelfde dag zou u het ziekenhuis hebben mogen verlaten. U zou verder thuis zijn verzorgd. Uw vader zou intussen uw reis naar België hebben geregeld en voor u een treinticket naar Kharkov (Oekraïne) hebben gekocht. Op 18 februari 2008 zou u door uw vader met de wagen vanuit Solnetschnoye naar Kizilyurt zijn gebracht, waar u de trein naar Oekraïne nam. In Kharkov zou u zijn opgewacht door een kennis van uw vader die u naar zijn woning in Lvov (Oekraïne) bracht. Na anderhalve maand in Lvov zou u door die kennis in een minibus richting België zijn gezet. Er zouden documenten voor u zijn geregeld op naam van een zekere Aleksander. U kwam op 14 april 2008 in België aan en nog diezelfde dag heeft u hier een asielaanvraag ingediend. In België zou u zich hebben laten onderzoeken voor de medische problemen waarmee u sinds uw kinderjaren te kampen heeft. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw intern paspoort, uw schooldiploma, uw geboorteboekje, uw pensioenboekje, waarin de gegevens over uw invaliditeit staan vermeld, een medisch attest (d.d 16/02/2008) van het centrale districtsziekenhuis in Novolak en uw militaire boekje. Na het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal zond u mij nog kopieën van volgende documenten toe: een ongedateerd attest, afgegeven door de districtsrechtbank van Khassavyurt, waarin wordt bevestigd dat u van 15 december 2007 tot 15 februari 2008 werd gedetineerd en u tot twee jaar voorwaardelijke gevangenisstraf werd veroordeeld wegens het bezit van explosieven, een convocatie waarin u op 3 mei 2008 door de politie van Khassavyurt wordt opgeroepen in de hoedanigheid van beschuldigde en twee convocaties, d.d 1 mei 2008 en 12 mei 2008, van de Straftoelvoeringsinspectie te Khassavyurt, waarin u respectievelijk op 2 mei 2008 en op 13 mei 2008 wordt opgeroepen u te melden.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker werpt in een eerste middel de schending op van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.1.2. De bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt:

*“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Vooreerst kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering de Russische Federatie te hebben verlaten zonder enig geldig reisdocument. U verklaarde de Russische Federatie richting Oekraïne te hebben verlaten per trein, niet in het bezit van een geldig reispaspoort, noch van een treinticket op uw naam (gehoorverslag Commissariaat-generaal 25/08/08 p. 10, 11). U verklaarde in dit verband dat uw vader uw treinticket kocht, gebruik makend van andermans reispaspoort en identiteitsgegevens. Gevraagd wiens paspoort of identiteit uw vader dan gebruikte, bleef u een antwoord schuldig (gehoor CGVS 25/08/08 p. 10). Voorts is het niet geloofwaardig dat u, zoals u beweerde, de enige zou zijn geweest die niet werd controleerd bij het oversteken van de Russisch-Oekraïense grens (gehoor CGVS 25/08/08 p. 11). Verder dient te worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen op het Commissariaat-generaal m.b.t uw reis vanuit Oekraïne naar België niet eensluidend zijn. U verklaarde de Schengenruimte via Polen of Tsjechië te zijn binnengekomen (gehoor CGVS 25/08/08 p. 11) en stelde tijdens uw gehoor op 25 juni 2008 dat u geen enkel reisdocument bezat en dat er onderweg nooit werd gestopt voor controle (gehoor CGVS 25/06/08 p. 11). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal op 25 augustus 2008 verklaarde u dan weer dat er wel documenten werden gecontroleerd maar dat het enkel de documenten van de chauffeur betrof (gehoor CGVS 25/08/08 p.11). Na te zijn geconfronteerd met het feit dat bij het binnenkomen van de Schengenruimte de identiteit van alle inzittenden wordt gecontroleerd, verklaarde u dat dit wel mogelijk was, maar dat u nergens iets van*

afwist en dat u niet op voorhand op uw reis was voorbereid door de smokkelaar (gehoor CGVS 25/08/08 p. 11). Even later paste u uw verklaringen aan en stelde dat er wel degelijk documenten voor u waren geregeld. Bovendien voegde u toe wel door uw smokkelaar te zijn voorbereid. U zou immers bij controle de naam Aleksander moeten opgeven en zeggen dat u als toerist naar België reisde. Gevraagd naar de volledige identiteitsgegevens van Aleksander, bleef u echter een antwoord schuldig. Ook wist u niet uit welk land het gebruikte paspoort was en of er een visum was voorzien. Als voorbereide toerist bleek u ook geen enkele naam van een hotel in België te kennen waarnaar kon worden gevraagd bij een eventuele bevraging aan de grens (gehoor CGVS 25/08/08 p. 11). Gelet op het risico om aan de grenzen aan (identiteits)controles en bevragingen te worden onderworpen met betrekking op uw persoon en uw (reis)bedoelingen, kan dus worden verwacht dat u goed voorbereid diende te zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in het door u gebruikte paspoort en u hieromtrent ook details zou kunnen verstrekken. Bovendien bent u niet in het bezit van enig document (treinticket, paspoort, bagagelabels...) dat de door u verhaalde reisweg kan staven.

Voorts is het merkwaardig dat u weinig tot geen concrete informatie kan verstrekken over het u overkomen incident en de daarop volgende detentie. Ook geeft u blijk van een algemene desinteresse in de hele zaak. Zo kon u niet vertellen waar de gevangenis, waar u twee maanden zou hebben vastgezeten, precies is gesitueerd (gehoor CGVS 25/08/08 p. 12, 13), wist u niet of er in uw zaak een advocaat werd voorzien en door wie uw vader concreet op de hoogte werd gesteld van de plaats van uw detentie (gehoor CGVS 25/08/08 p. 13). Verder kent u de naam van de rechter in uw zaak niet, terwijl u verklaarde dat die door uw vader zou zijn omgekocht (gehoor CGVS 25/08/08 p. 12). Bovendien is het merkwaardig dat u de concrete inhoud van het vonnis, waarin u tot twee jaar voorwaardelijke celstraf en een verbod op uitreis uit het district zou zijn veroordeeld, niet kent (CGVS 25/08/08 p. 13). U merkte enkel op dat u de hele zaak moe was en er genoeg van had (gehoor CGVS 25/08/08 p. 14). Eveneens merkte u op dat naast u nog twee andere dorpelingen waren opgepakt, maar kon u niets vertellen over de identiteit van deze mensen, noch over de reden waarom ze werden gearresteerd, noch wat verder met hen is gebeurd (gehoor CGVS 25/08/08 p. 13, 14). U stelde enkel dat u werd gevisieerd door de autoriteiten omdat u vaak naar de moskee ging. Gevraagd waarom uw broers en vader geen problemen kenden, daar ze ook naar de moskee gingen, verklaarde u enkel dat ze niet zo serieus met religie bezig waren.

Bovendien beweerde u herhaaldelijk dat u geen enkel document van uw arrestatie, detentie en veroordeling kon voorleggen omdat u dat nooit had ontvangen, ondanks uw uitdrukkelijke vraag naar uw vonnis (gehoor CGVS 25/06/2008 p. 20 en gehoor CGVS 25/08/2008 p. 13). Tevens stelde u ten tijde van uw gehoren op het Commissariaat-generaal dat de federale autoriteiten en de lokale politie na uw vertrek weliswaar nog naar uw ouderlijke woning waren geweest om u te zoeken en huiszoekingen hadden doorgevoerd, doch enig document hadden zij hierbij niet afgegeven. Evenmin ontvingen uw ouders convocaties op uw naam (gehoor CGVS 25/08/2008 p. 4). Het is dan ook bijzonder opvallend dat u na het laatste gehoor op het Commissariaat-generaal kopieën van een attest van de districtsrechtbank van Khassavyurt, een convocatie van de lokale politie en twee convocaties van de strafuitvoeringsinspectie van Khassavyurt neerlegde. Door uw eerdere beweringen dat u geen politionele of gerechtelijke documenten van de door u verhaalde feiten kon neerleggen omdat u en/of uw familie nooit dergelijke documenten heeft ontvangen, komt de bewijswaarde van de door u neergelegde attest van de districtrechtbank en de convocaties op de helling te staan. Bovendien zijn deze documenten enkel kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagetrokken. Voorts dient opgemerkt te worden dat het attest van de districtsrechtbank van Khassavyurt, waarin staat dat u werd opgesloten en veroordeeld, niet is gedateerd, noch een nummer van uw rechtszaak vermeldt in de daarvoor voorziene ruimte. Ook kan geen enkel geloof worden gehecht aan de inhoud van de convocatie van de OVD van Khassavyurt. U wordt volgens dat document, waarin wordt verwezen naar artikel 188 van de strafprocedurewet van de Russische Federatie, opgeroepen voor een verhoor in de hoedanigheid van beschuldigde. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat artikel 188 van de strafprocedurewet van de Russische Federatie betrekking heeft op een oproeping van getuigen en slachtoffers. Betreffende de convocaties van de Strafwitvoeringsinspectie, dient verder opgemerkt te worden dat deze documenten op 1 mei 2008 en 12 mei 2008 werden opgemaakt, terwijl u wordt opgeroepen om respectievelijk op 2 mei 2008 om 9.00 uur en op 13 mei 2008 om 10.00 uur te verschijnen. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen bewijswaarde kan worden toegekend aan het attest van de districtsrechtbank en de oproepingen van de politie en de Strafwitvoeringsinspectie.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

*Uw intern paspoort en uw geboorteboekje staven uw identiteit, die niet in twijfel wordt getrokken. Uw pensioenboekje, waarin uw invaliditeit wordt vermeld, kan enkel bewijzen dat u sinds uw kinderjaren als invalide wordt beschouwd. Omwille van deze redenen zou u zijn vrijgesteld van uw militaire dienstplicht, hetgeen door de inhoud van uw militair boekje wordt bevestigd. Noch uw invaliditeit, noch uw vrijstelling van militaire dienstplicht worden door mij betwist. Deze door u aangehaalde medische problemen houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1,A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in het artikel 48/3 of met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Het door u neergelegde medische attest (d.d 16/02/2008) uit het centrale districtsziekenhuis in Novolak stelt dat u werd behandeld voor letsels aan armen, romp en gezicht, doch geeft geen uitsluitsel over de ware oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hierbij kan worden opgemerkt dat uw verklaringen over de uw behandelende arts niet volledig stroken met de inhoud van het attest. Zo stelde u dat u werd behandeld door dr. Mirzoyev (gehoor CGVS 25/08/2008 p. 14), terwijl het medische attest werd opgesteld door dr. Muschanov.*

#### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

2.1.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.1.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.1.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een

asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.1.6.1. Betreffende de door de verwerende partij vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas geeft verzoeker toe dat hij inderdaad soms onduidelijk is geweest en poogt hij de motieven van de verwerende partij betreffende zijn desinteresse in de tegen hem gevoerde rechtzaak, betreffende het al dan niet in het bezit van reisdocumenten te zijn gevlucht en welke documenten het betrof en betreffende het niet weten van wezenlijke elementen uit zijn voorgehouden relaas, te verantwoorden door te verwijzen naar zijn medische problemen, naar zijn zeer jonge leeftijd op het ogenblik van de aangehaalde feiten en op het gegeven dat hij zenuwachtig was bij de verhoren in de loop van zijn asielprocedure. Verzoeker beperkt zich verder tot een uiterst summiere herhaling van enkele elementen uit zijn asielrelaas.

2.1.6.2. De Raad wijst erop dat op elke asielzoeker de verplichting rust om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, ontslaat dit verzoeker niet van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven aldus geen details betreffen. Verzoekers argument dat hij tijdens de gehoren in de asielprocedure uiterst zenuwachtig was, doet dan geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Aangaande verzoekers verwijzing naar zijn medische toestand merkt de Raad op dat verzoeker geen medisch attest bijbrengt waaruit blijkt dat zijn cognitieve geheugen dermate is aangetast dat hij zich de gebeurtenissen in zijn land van herkomst en de wijze waarop hij naar België vluchtte niet meer ten volle kan herinneren. Voormelde loutere verwijzing ontslaat verzoeker niet van de verplichting zijn asielrelaas nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven.

Verzoekers zeer jonge leeftijd op het ogenblik van de gebeurtenissen kan door de Raad in redelijkheid niet als verschoningsgrond worden aanvaard daar verzoeker geboren is in juni 1987 en hij derhalve op het ogenblik van de door hem voorgehouden feiten reeds twintig jaar was.

Het louter op summiere wijze herhalen van enkele elementen uit het voorgehouden asielrelaas is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift de motieven van de verwerende partij betreffende de vele onwetendheden en tegenstrijdigheden betreffende wezenlijke elementen van het door hem voorgehouden relaas van de feiten, meer in het bijzonder met betrekking tot de tegen hem gevoerde rechtszaak in Dagesstan en de door hem gebruikte reisdocumenten niet met concrete gegevens weerlegt. Bovendien laat verzoeker de motivering betreffende het geen bewijswaarde kunnen toekennen aan de door verzoeker ter ondersteuning van zijn relaas bijgebrachte documenten wegens gebrek aan vermelding van elementaire gegevens of omdat zij inhoudelijk in strijd zijn met het strafprocesrecht van de Russische Federatie ongemoeid. De door verwerende partij vastgestelde ongeloofwaardigheid blijft derhalve overeind. Indien het relaas ongeloofwaardig is, moet niet worden getoetst aan het bepaalde in

artikel 1, A, 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (RvS 26 september 2008, nr. 186.528; RvS 18 juni 2004, nr. 132.690).

2.1.7.1. Verzoeker verwijst teneinde aan te tonen dat zijn door Moskou gedirigeerde officiële autoriteiten niet vies zijn van enige willekeur en zelfs manipulatie, wat ook bij hem gebeurde door het verstoppert van explosieven in de kachel, naar een negatief reisadvies van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zake betreffende de noordelijke Kaukasus en naar een artikel van het Nieuwsblad van 2 juni 2007 met als titel “Russische agenten doden moslimterroristen in Dagestan”.

2.1.7.2. De Raad wijst erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een van de diverse regio's van de noordelijke Kaukasus, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en vandaar afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst is in casu irrelevant daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het Kaukasus-gebied (RvS 25 september 2007, nr. 174.848; RvS 25 september 2007, nr. 174.843).

Betreffende het door verzoeker bijgebrachte persartikel merkt de Raad op dat dit artikel melding maakt van het doden door Russische veiligheidsagenten van drie moslimterroristen die volgens het Dagestaans Ministerie van Binnenlandse Zaken betrokken waren bij terreuraanslagen in Dagestan en Tsjetsjenië. Hierbij werden in de schuilplaatsen van de terroristen een grote hoeveelheid zware wapens en springstoffen gevonden. Het artikel vermeldt verder dat in Dagestan eenheden van de Russische politie en het leger strijd leveren tegen ondergronds opererende rebellen. Nergens in dit artikel wordt enig gewag gemaakt van willekeur of manipulatie vanwege de officiële autoriteiten. Bovendien wordt aan de door verzoeker voorgehouden manipulatie waarvan hij beweert het slachtoffer te zijn geworden om reeds hoger vermelde redenen geen geloof gehecht. Verzoeker die zelf voorhoudt in Dagestan niet politiek actief te zijn geweest en geen banden te hebben gehad met rebellengroeperingen beantwoordt niet aan het in het bijgebrachte persartikel geschetste profiel van gezochte personen. De inhoud van dit artikel heeft totaal geen betrekking op de door verzoeker voorgehouden persoonlijke situatie en vermag niet de geloofwaardigheid van het door hem voorgehouden asielrelaas te herstellen.

Het middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Dagestan een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van deze wet en verwijst hiertoe opnieuw naar voormeld artikel van het Nieuwsblad van 2 juni 2007.

2.2.2. De Raad wijst erop dat, zoals reeds werd vastgesteld, verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is en dat verzoeker de desbetreffende motivering van verwerende partij niet weerlegt (cf. punt 2.1.6.2.). De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zal lopen op ernstige schade zoals bedoeld bij artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Zoals reeds hoger uiteengezet heeft het door verzoeker bijgebrachte persartikel geen betrekking op zijn persoonlijke situatie daar hij niet beantwoordt aan het profiel van de in dit artikel door de autoriteiten gezochte personen.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden aangenomen.

Het middel is ongegrond.

2.3. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die alsnog een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 december 2008 door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**K. VERHEYDEN.**

**J. BIEBAUT.**